Vlaams Parlement

vergadering **C137 – BIN8**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 14 februari 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Claes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de stand van zaken in de door de minister beoogde hervorming van de integratie- en inburgeringssector
- 936 (2011-2012) 3

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Claes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gehanteerde definitie in het Integratiedecreet
- 937 (2011-2012) 6

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gebruiksmogelijkheid van elders verworven competenties (EVC) bij aanwervingen en bevorderingen binnen de Vlaamse overheid
- 999 (2011-2012) 11

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de rondetafel ‘Innoverend ondernemen in toerisme’
- 1060 (2011-2012) 16

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Claes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de stand van zaken in de door de minister beoogde hervorming van de integratie- en inburgeringssector
- 936 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Op 30 september 2011 is de Conceptnota Integratie en Inburgering ingediend in het Vlaams Parlement. Die werd reeds besproken in een druk bijgewoonde commissievergadering en ontlokte controverse, vooral aangaande het beoogde extern verzelfstandigd agentschap (EVA). Tijdens de hele voorbereiding van het EVA was daar helemaal geen sprake van. Enkele dagen voor de indiening van de conceptnota is dat dan voorgesteld. Er werd een traject uitgestippeld aangaande de verdere ontwikkeling van het EVA binnen de integratiesector.

Minister, wat is de stand van zaken van de technische werkgroep ‘hervorming van de integratie- en inburgeringssector’? Wie maakt deel uit van deze werkgroep? Zijn ze al samengekomen? Hoe vaak? Heeft de veranderingsmanager reeds resultaten bereikt? Is er externe expertise ingezet? Zo ja, bij wie?

De technische werkgroep moet volgens de conceptnota een draagvlak creëren. Op het moment van de bespreking was dat draagvlak er zeker nog niet. Is dat er vandaag wel? Hoe omschrijft u de inhoud van dit draagvlak?

Werd reeds een onderzoek uitgevoerd om de rechtspersoonlijkheid van de EVA te bepalen? Werd al nagegaan hoe de uitvoering van het integratie- en inburgeringsbeleid van de Vlaamse Regering in Gent en Antwerpen kan worden uitgevoerd? Die twee hebben een apart statuut. Zo ja, welke zijn de inzichten van dit onderzoek? Hoe is men tot deze inzichten gekomen? Op welke hinderpalen is men desgevallend gestoten? Op welke manier wordt de provincie Limburg meegenomen? Daar is de situatie anders.

De conceptnota stelt dat de sector maximaal betrokken zal worden bij de verdere uitvoering van het concept. Hoe ziet u deze betrokkenheid? Hoe vertaalt deze betrokkenheid zich concreet?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, een tijd geleden, mevrouw Claes heeft het aangehaald, hebben we de Conceptnota Integratie en Inburgering besproken. We waren het erover eens dat de hervorming nodig is. Er waren ook kritische bedenkingen, zowel van de commissieleden als van de adviesorganen. Ik sluit me dan ook aan bij de vragen van mevrouw Claes. Ik ben benieuwd naar uw antwoord.

Ik heb een bijkomende vraag. U zou een regioscreening doen. Hoe ver staat u daarmee? Met de informatie die u daarover geeft, kunnen we verder van gedachten wisselen.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, minister, ik krijg het een beetje benauwd van de manier waarop deze commissie verder gaat over deze thematiek. Er is een conceptnota ingediend, die werd toegelicht, we hebben vragen gesteld. Die vragen worden herhaald. Deze vraag is ontvankelijk verklaard, terwijl er al vragen in dezelfde zin gesteld zijn. Alle collega’s hebben eigenlijk dezelfde vragen gesteld. We wachten inderdaad op resultaten. Ik wil niet in de verdediging gaan, maar we willen resultaat van de herstructurering. Dat resultaat zal er niet komen als we blijven vragen herhalen. Wat is het nut daarvan?

Mevrouw Sonja Claes: Een stand van zaken krijgen.

Mevrouw Khadija Zamouri: Het is nog maar een maand geleden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, de vraag is ontvankelijk verklaard, dus ga ik proberen om erop te antwoorden.

Mevrouw Claes, de vraag is grotendeels prematuur omdat de technische werkgroep nog niet operationeel is. De veranderingsmanager, hier aanwezig, de algemeen directeur, wacht op de resultaten van externe opdrachten die hij uitschreef, onder andere voor het uitwerken van modellen van organisatiestructuur voor het agentschap. Deze opdracht werd toegewezen aan Ernst & Young.

Er werd ook opdracht gegeven voor het opstellen van een gedetailleerd financieel plan voor het op te richten agentschap Integratie en Inburgering. Deze opdracht werd toegewezen aan Deloitte. Daarnaast loopt er momenteel een procedure om een opdracht toe te wijzen voor het uitklaren van de juridische aspecten met betrekking tot de hervorming van de inburgerings- en integratiesector.

De veranderingsmanager zal de technische werkgroep opstarten zodra er vanuit de diverse externe opdrachten voldoende materiaal voorhanden is om als werkgroep de opdrachten, vermeld in de conceptnota, resultaatgericht te kunnen opnemen. Aangezien de werkgroep nog niet geïnstalleerd is, heeft die uiteraard nog geen initiatieven genomen om een draagvlak te creëren. Ik heb zelf een aantal zaken ondernomen. Ik heb de voorzitters van de nationale vakbonden in september van vorig jaar geïnformeerd over de conceptnota en de timing voor de verkennende besprekingen over de personeelscomponent van de hervorming.

Wat communicatie betreft, moet ik zeggen dat er op dit ogenblik uiteraard niet al te veel te communiceren valt aangezien we ons in de voorbereidende fase bevinden. We hebben momenteel de antwoorden niet: was dat wel het geval, dan zouden we de opdracht niet uitschrijven. Natuurlijk hecht ik veel belang aan communicatie. Ik heb ook gevraagd aan de veranderingsmanager om naast de technische en de legistieke aspecten van de hervorming, ook het communicatiehoofdstuk op zich te nemen.

Uit de bespreking die hier plaatsvond op 26 oktober 2011 en de hoorzitting van 29 november 2011 – mevrouw Zamouri refereert er terecht aan – blijkt wat de toestand is. Mijns inziens blijkt eruit dat er een draagvlak is voor het idee van verandering. Er is een algemene consensus dat de huidige sector veel te versnipperd is en daardoor kansen verliest. Wat het draagvlak betreft, is dit een heel solide basis om op verder te werken. Wat de inhoud van de hervorming moet zijn, daarover lopen de meningen uiteen. Er werden veel verschillende meningen geuit. De verslagen van de commissievergadering van 26 oktober en van de hoorzitting van 12 december schetsen een beeld van de stand van zaken.

De conceptnota is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, we werken die nu verder uit. De studies die de manager heeft besteld, moeten toelaten om het concept organisatorisch, financieel en legistiek zo optimaal mogelijk uit te werken. Op het ogenblik is dit de enige boodschap die ik kan brengen en die ik inderdaad vroeger ook al heb gebracht.

Het is mijn overtuiging dat het belangrijk is om het bij de concrete uitwerking van de conceptnota niet alleen te hebben over de structuren, maar ook over de inhoud. Het is vooral op dit niveau dat ik de betrokkenheid van de sector bijzonder belangrijk vind. Een goed georganiseerde sector gaat volgens mij samen met een duidelijk en eenduidig zicht op de kerntaken van de sector, een sector die niet langer zal bestaan uit deelsectoren die te veel naast elkaar werken, maar die één sector zal zijn die op een geïntegreerde manier zal werken. Dit uitklaren gebeurt volgens mij het best in nauwe samenspraak met de sector.

In het najaar 2011 werden er zes thematische werkgroepen opgericht met de opdracht om aan de hand van een specifiek thema de kerntaken van de hervormde sector te benoemen en

hieraan gekoppeld het geïntegreerd werken dat de conceptnota vooropstelt vanuit de terreinkennis, concreet te maken.

De werkgroepen zijn: nieuwe migratievormen, minderjarigen, toegankelijkheid en taalbeleid, sociale cohesie in de lokale context, oude migratievormen, omgaan met de tweede en derde generatie en mensen zonder wettig verblijf. Aan elk van de werkgroepen namen mensen deel uit elk van de vier deelsectoren, dat zijn de onthaalbureaus, de Huizen van het Nederlands, de integratiecentra en de sociale tolk- en vertaaldiensten, en uit de lokale integratiediensten.

Op 8 februari werd een volgende stap gezet. Er werd een denkdag georganiseerd waaraan alle werkgroepen deelgenomen hebben. Daar werd dieper ingegaan op de vraag wat 'geïntegreerd werken' concreet betekent. Ik heb de resultaten nog niet, de verslagen worden momenteel verwerkt door mijn administratie. De resultaten daarvan worden besproken op een centrale werkgroep. In die werkgroep zetelt een vertegenwoordiger van elk van de vier deelsectoren, van de steden Gent en Antwerpen, van de provincie Limburg, de Vlaamse Gemeenschaps-commissie (VGC), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), van het Kruispunt Migratie-Integratie en van het Minderhedenforum. Ongetwijfeld zullen er nog initiatieven genomen worden in de loop van het proces dat nu volop loopt. Heel wat initiatieven van inspraak, informatie en communicatie zijn al genomen, maar het is nu vooral wachten op de resultaten van de technische studies vooraleer we een belangrijke volgende stap zetten.

De regioscreening loopt bij Binnenlands Bestuur in het licht van de interne staatshervorming. Het is een taak van de gouverneurs en die zijn daar nu allemaal mee bezig. Het is de bedoeling dat alles in de loop van 2012 verder afgewerkt wordt, maar de keuzes zullen later gemaakt worden.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Minister, ik ben misschien wat ongedurig en misschien kunt u de ongedurigheid wat wegnemen door een timing te geven. U hebt de opdracht voor twee studies aan externe bureaus gegeven. Ik veronderstel dat er een einddatum op staat, dat de eindresultaten op een bepaald moment binnen moeten zijn. Ik veronderstel dat als u zes werkgroepen hebt geïnstalleerd, er ook een einddatum is tegen wanneer de werkgroepen hun rapport moeten afleveren. Misschien kan de ongedurigheid wat verminderen als we een zicht hebben op de timing waardoor we weten wanneer we resultaten mogen verwachten.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, het is aan het lopen, de bal is aan het rollen, dat is goed. Ik hoor dat er heel veel contact is met de sectoren, dat er werkgroepen zijn, dat de verslagen nog niet helemaal klaar zijn, maar dat er op een bepaald moment conclusies uit zullen worden getrokken.

Het proces loopt dus volop. We zijn misschien een beetje ongeduldig, maar het gaat hier toch over heel belangrijke materie, zowel voor de sector als voor de betrokken personen. Het is een zeer belangrijke hervorming. Ze moet dan ook volledig gedragen kunnen worden door de sector, en dus mag ook niet over één nacht ijs worden gegaan.

Ik meen mij te herinneren, minister, dat u eind juni met een ontwerp van decreet naar de commissie zou komen. Is dat, met de timing die u nu vooropstelt, nog wel haalbaar?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De bedoeling is inderdaad, mevrouw Pehlivan, om met het ontwerp van decreet te landen voor het zomerreces. Alles zit daarin vervat. Als alles goed loopt, ook met de studies, kunnen we voor het reces nog met een ontwerp van decreet komen.

Het ontwerp van decreet heeft betrekking op de integratie van de diverse decreten. Daarna moet dan een oprichtingsbesluit komen voor de EVA. Hier werken we nu aan het nieuwe

ontwerp van decreet. De timing waar ik op mik, is inderdaad eind juni. In principe zal die ook gehaald kunnen worden.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik blijf een beetje op mijn honger zitten, minister. Ik veronderstel dat die twee externe studies een opleveringsdatum hebben. Wanneer moeten de werkgroepen hun resultaten afleveren?

Minister Geert Bourgeois: Het is een contract waarbij advies op afroep wordt gegeven. De veranderingsmanager bevestigt dat die studies lopen en dat het vervat zit in de timing die ik daarnet meegaf. Dat is het belangrijkste. Het is niet zo dat één studie moet zijn afgeleverd op een bepaalde datum. Er kunnen diverse vragen worden gesteld, die ressorteren onder de voorwerpen van de studie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Claes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gehanteerde definitie in het Integratiedecreet
- 937 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, minister, collega's, het Integratiedecreet dateert van 22 april 2009. Daarin wordt het minderhedenbeleid omgevormd tot een integratiebeleid. Het integratiebeleid richt zich daarbij tot de hele samenleving. Iedereen, ongeacht herkomst of achtergrond, dient mee te werken aan één samenleving waar individuen met diverse achtergronden met en door elkaar kunnen leven.

Er worden in het Integratiedecreet twee bijzondere doelgroepen afgebakend. De eerste doelgroep zijn personen die legaal en langdurig in België verblijven en die bij hun geboorte niet de Belgische nationaliteit bezaten of van wie minstens een van de ouders bij geboorte niet de Belgische nationaliteit bezat, in het bijzonder diegenen die zich in een vaststelbare achterstandspositie bevinden. De tweede doelgroep betreft personen die legaal in België verblijven en die wonen of woonden in een woonwagen als vermeld in artikel 2, punt 33, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, of van wie de ouders dat deden, met uitzondering van bewoners van campings of gebieden met weekendverblijven. Mijn vraag gaat over de eerste doelgroep.

In het integratiedebat wordt een doelgroep uitgesloten die er niet in vervat zit, maar die wel degelijk met een integratieproblematiek kampt. Dat blijkt duidelijk op het terrein. Het gaat om de tweede generatie migranten die huwen met een partner van allochtone origine. Die groep allochtonen komt momenteel op reproductieve leeftijd en zij krijgen steeds vaker omvangrijke gezinnen. Hun kinderen groeien vaak op in een gesloten allochtone gemeenschap. We merken op het terrein dat zich bij heel wat kinderen overduidelijk een integratieproblematiek manifesteert.

Ik ken die situatie zeer goed van in mijn eigen gemeente, een voormalige mijngemeente. Men groeit er als allochtoon op in een heel gesloten gemeenschap, waar men omgeven is door andere allochtonen, waardoor Nederlands leren niet de eerste prioriteit is. Die mensen passen eigenlijk helemaal niet in het vakje 'allochtoon' zoals het decreet het omschrijft en waarmee wij moeten werken. Wij stellen vast dat in de praktijk, in de concentratiewijken, die doelgroep een groot probleem blijft.

Minister, bent u zich bewust van de problematiek van migranten in concentratiewijken? Erkent u deze doelgroep en de specifieke problematiek waar hij mee kampt? Welke maatregelen wilt u nemen om de integratie van ook deze doelgroep te bevorderen?

Ik spreek uit ervaring, als burgemeester van een gemeente waar 33 procent van de inwoners van andere origine zijn. 25 procent is van Turkse origine. Die wonen allemaal in gesloten wijken, waar men een eigen dokter heeft, eigen scholen, eigen voorzieningen. Als wij niet de kans krijgen om ook daar aan integratie te werken, zal het voor die doelgroep bijzonder moeilijk zijn.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik begrijp uw bezorgdheid, mevrouw Claes. Ik begrijp het laatste gedeelte over de doelgroep niet zo goed. Misschien ken ik onvoldoende Nederlands. Ik vond het een beetje onduidelijk.

Er wordt gesproken over een eerste en tweede generatie migranten. Om het heel concreet te maken: dat zijn mijn ouders en ikzelf. U hebt het over migranten geboren na 1991. Dat zou bijvoorbeeld mijn zoon zijn, hij is geboren in 1992 en hij zou nu al bezig zijn met een omvangrijk gezin te krijgen. U zit ermee in dat er in uw gemeente een afgesloten allochtone gemeenschap leeft die niet uit haar cocon geraakt. Ik begrijp uw zorg. U mist een integratieproject.

Stel dat iemand die na 1991 geboren is, een partner vindt in het land van herkomst en die mee naar hier brengt. Dan moet die overgekomen partner een inburgeringstraject volgen. De persoon die hier geboren is, behoort al tot de derde generatie, zoals mijn zoon. Hij hoort niet meer thuis in zo'n traject. Dat is de verantwoordelijkheid van het onderwijs, vind ik. Er bestaan gelijke onderwijskansen. Dat is ook een verantwoordelijkheid van de gemeente. Zij moet de culturele en sociale activiteiten opentrekken. Dat is een probleem voor heel veel steden en gemeenten waar er een concentratie is van allochtonen. Ik bewonder u voor uw bezorgdheid. Ik vind dat we de bestaande structuren moeten gebruiken. Ik huiver bijvoorbeeld van de aparte scoutsafdeling voor allochtone jongeren. Hebben we het opgegeven misschien? Daar scheelt iets aan.

Ik begrijp u niet als u het hebt over kinderen geboren na 1991. Die zijn volgens mij nog niet of nog maar net aan kinderen begonnen. Hoe kunt u dan zeggen dat ze omvangrijke gezinnen zullen krijgen?

Mevrouw Sonja Claes: Ik kijk vooruit. Die groep wordt in het Integratiedecreet niet omschreven. Dat is de derde generatie. De eerste en tweede generatie leven meestal samen in mijn regio en ook in andere steden en gemeenten. Als die derde generatie kinderen zal krijgen, vrees ik dat ze in dezelfde regio blijven wonen, in dezelfde cocon. Voor mij is de doelgroep van het decreet niet beperkt tot de eerste en tweede generatie. Ik ga ervan uit dat uw zoon perfect Nederlands spreekt. In heel wat concentratiewijken zit die derde generatie echter in dezelfde situatie.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mevrouw Zamouri, u neemt me de woorden uit de mond. Ik begrijp u. Ik begrijp de bezorgdheid van mevrouw Claes en de problemen van Heusden-Zolder. Ik ken Heusden-Zolder een beetje. Dat is een kleine stad, ik woon in een grote stad en toch hebben we met dezelfde problemen te kampen.

Mevrouw Zamouri, ik begrijp uw bezorgdheid. Het gaat over de derde en zelfs bijna de vierde generatie. Het is niet de vraag of deze groepen onder het Integratiedecreet vallen.

Ik behoor tot de tweede generatie, mijn kinderen tot de derde. Ik heb een dochter van 24 en een zoon van 27 jaar. Ze zijn op reproductieve leeftijd. Zij hebben die problemen niet. We moeten oppassen. Minister, moeten we die groep daarin onderbrengen? Of moet de Vlaamse overheid zoeken hoe ze de achterstand bij etnische minderheidsgroepen moet aanpakken? We

mogen hen niet als allochtoon beschouwen omwille van de concentratie, de lage scholingsgraad en werkloosheid. Hoe moeten we die generaties benaderen? Het zal een andere manier zijn. Ze hebben een heel specifieke aanpak nodig. Minister, bent u bereid deze groep op te nemen in uw beleid? De aanpak moet veel breder zijn dan inburgering en integratie.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Claes, ik begrijp uw vraag volledig. Het is niet mijn bedoeling, en het kan decretaal ook niet, om die mensen op te nemen binnen de werking van het Integratiedecreet. We hebben in 2009 die terechte keuze gemaakt. Ik kan me helemaal vinden in het betoog van mevrouw Zamouri. Ze heeft gezegd wat ik wil zeggen. Het kan niet de bedoeling zijn om mensen van de derde generatie op te nemen als doelgroep van het Integratiedecreet. We hebben daar uitvoerig over gedebatteerd in 2009.

Er zijn heel grote bezwaren tegen het registreren van die mensen. We zouden al bijna op basis van kleur moeten werken. We registreren die mensen niet, en terecht. U had het over uw zoon als voorbeeld. Hij wordt niet ergens apart gecatalogeerd. Hij is hier geboren. Hij is burger net als u en ik. We zouden al snel moeten kijken naar uiterlijke tekenen om een doelgroep te benaderen.

In het kader van een integratiebeleid zou het stigmatiserend zijn. We hebben hier ooit eens een debat gehad waarbij drie parlementsleden van de tweede generatie getuigden dat ze het gemaakt hadden op eigen kracht. Dat is wat er in principe met het Integratiedecreet zou moeten gebeuren. In de Verenigde Staten is zo iemand president geworden. Bij ons zitten zulke mensen in leidinggevende maatschappelijke en politieke functies.

U hebt wel een punt, mevrouw Claes. Er zijn ook voorbeelden van ‘mislukkingen’, een beter woord is problemen. Dat is vooral het geval waar zich grote concentraties voordoen. Eigenlijk is dat een bewijs van het feit dat het integratiebeleid zoals het bedoeld is, gefaald heeft. Normaal gezien moet de tweede generatie, ten laatste de derde, volwaardig deel uitmaken van de samenleving.

Die groep valt uitdrukkelijk niet onder de doelstellingen van het integratiebeleid. Dat belet niet dat er op andere manieren beleid kan worden gevoerd. Zoals de dames Zamouri en Pehlivan aangeven, kan dat een sociaal-cultureel beleid zijn. Het is een taak van Onderwijs en van Werk. Het is een taak van lokale democratie. We moeten die mensen betrekken bij het lokale democratische leven. Dat is een beleid dat voortvloeit uit het inclusieve gelijkekansenbeleid van de Vlaamse Regering. Zowel om praktische als om inhoudelijke redenen kunnen we de derde en straks de vierde generatie niet beschouwen als een doelgroep van het integratiebeleid.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik ga daarmee akkoord. Het probleem ligt in de concentratiewijken. Ik begrijp dat u dat niet zomaar kunt afbakenen. We kunnen ‘derde en vierde generatie’ niet zomaar in een decreet zetten. Uiteindelijk gaat het daar ook niet om.

Ik wil zonder moeite erkennen dat er heel veel succesverhalen zijn van mensen die het – zoals wij – heel goed doen in de samenleving. Ik merk elke dag echter dat het niet evident is om in een concentratiewijk geboren te worden en op te groeien. Voor mij is dat ook een integratieprobleem. Dat wou ik vooral zeggen.

Ter ondersteuning daarvan is er vandaag een brief vertrokken die is ondertekend door alle Limburgse burgemeesters. Het initiatief werd in mijn gemeente genomen. We nodigen u uit om op bezoek te komen en de toestand in de praktijk eens te bekijken. Ik heb dit hier al vaak verwoord. Net als in vele steden in bepaalde wijken, proberen wij daar in de mijngemeenten aan te remediëren. Minister, de brief is vanmorgen vertrokken. We nodigen u uit voor een

werkbezoek aan de concentratiewijk. Misschien kunnen we samen nagaan wat we daar samen kunnen aan doen. Voor mij is dit echt een noodkreet.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik begrijp uw bezorgdheid, mevrouw Claes, maar een bezoek brengen aan een concentratiewijk is er voor mij echt wel een beetje over. Het is geen zoo! Wat denkt u daar te zullen zien? Mensen die op het pleintje aan het spelen zijn? *(Opmerkingen van mevrouw Sonja Claes)*

We moeten de nadruk leggen, mevrouw Claes, op de verantwoordelijkheden. Hoe lang moeten allochtonen nog ingeburgerd worden? Hoe lang moeten ze nog als allochtoon worden bekeken? Op een bepaald moment moeten ze worden opgevangen. Dan moeten andere overheden het heft in handen nemen en daarmee voortdoen. Onderwijs en echte tewerkstelling zijn de belangrijkste wapens om die mensen vooruit te helpen.

Waarom zitten ze in die getto's? Omdat ze er niet uitgeraken! Ze blijven daar niet voor hun plezier. Ze geraken er niet uit omdat ze geen degelijke woning hebben. Het zijn ook niet de mooiste buurten. Ze geraken er niet uit omdat men hen elders niet graag ziet komen. Ik kan u weer voorbeelden geven. Als een allochtoon een huis wil kopen in een 'blanke' buurt volgt er veel commentaar: de wijk zal verpauperen, of "daar zijn ze", of de mensen hebben schrik. We moeten onze verantwoordelijkheid nemen. Binnen het Integratiedecreet gaat het niet. Ik begrijp u volkomen! Vanaf de derde generatie moeten we echt zelf de verantwoordelijkheid nemen, ook de samenleving en alle overheidsstructuren en -domeinen.

De jongeren die naar Nederlandstalige scholen gaan, moeten degelijk onderwijs krijgen om eruit te geraken. Het is gemakkelijk om ons als voorbeeld te nemen. Ik vermoed dat mevrouw Pehlivan uit een gelijkaardig gezin komt. Ik kom uit Hoboken! Hallo! Ik zat op het atheneum van Hoboken, een hogere concentratie is niet mogelijk. Wie Antwerpen kent, weet wat ik bedoel. Er komt altijd wel iemand goed uit. Ik ben geen schoolvoorbeeld. Ik ben naar hier gesukkeld, zoals velen van u waarschijnlijk. *(Gelach)*

Er zijn er heel veel op andere niveaus bezig. Het is niet omdat iemand in het parlement zit dat hij perfect ingeburgerd is. We zijn allemaal verscheiden. Als we vooruit willen en echt een diverse multiculturele samenleving willen, moeten we echt af van het wij/zij-denken. Dat is een groot probleem. We moeten daar een lijn onder trekken. We moeten daar durven mee stoppen. Vanaf nu moeten we zeggen: wij zijn verantwoordelijk voor onze burgers. Als u over 'die wijk' spreekt, hebt u het over 'hen'. Ze zullen dit en ze zullen dat en ze krijgen omvangrijke gezinnen. Hebt u misschien een kristallen bol? Ik kom uit een gezin met elf kinderen en ik ben degene met het hoogste aantal kinderen: drie en één geadopteerd – ik heb een beetje vals gespeeld. Het is de realiteit niet meer. We moeten echt korte metten maken met integreren en maar blijven draaien en doen. Integreren moet, en iedereen heeft een duwtje in de rug nodig, zeker de allochtone gemeenschap, maar op een bepaald moment zeggen we: van hieraf moet je gaan!

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mevrouw Zamouri en ik zijn van dezelfde generatie. We kennen elkaar al jaren en we hebben toch wel een bepaalde strijd gevoerd, we zijn hier niet zomaar geraakt.

Mevrouw Claes heeft een punt, dit is een debat waard. We moeten het debat echter niet voeren binnen integratie en inburgering, want daarover gaat het niet. Het gaat om een maatschappelijk probleem. Bepaalde groepen, welke afkomst ze ook hebben, worden nog steeds achtergesteld, ze krijgen niet dezelfde kansen. Soms heeft men al bij het begin van de schoolloopbaan een achterstand. We moeten daar iets aan doen. Dit probleem situeert zich niet alleen binnen uw bevoegdheid, maar binnen die van de Vlaamse Regering.

De problemen situeren zijn onder meer in Heusden-Zolder, in Beringen en in bepaalde wijken in Gent. Ik ben zelf opgegroeid in één van de armste wijken van Gent: Sluizeken-Muide. De wijk werd ondertussen volledig overgenomen door de Turkse gemeenschap, maar wij waren toen het enige allochtone gezin dat er woonde en misschien is dat de reden dat we de kans kregen om aan deze problemen te ontsnappen. Concentratie heeft een bepaalde impact. We moeten andere tools hebben om aan deze problemen te werken: antidiscriminatie, onderwijs, tewerkstelling…

Ik deel uw bezorgdheid, mevrouw Claes, maar we mogen niet opnieuw beginnen met inburgeren via het decreet, het gaat om mensen die hier horen, ze zijn hier geboren. Dat betekent dat we ook voor kansarmen een integratie- of inburgeringscursus moeten hebben, want in bepaalde wijken kampen ze met dezelfde problematiek. De Vlaamse overheid moet op verschillende vlakken, zeker op het vlak van onderwijs, tewerkstelling en huisvesting, een rol spelen. Ze vallen onder de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regering. We moeten ze niet als aparte groep bekijken, ze vormen een deel van de samenleving.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, hier werden een aantal heel voluntaristische pleidooien gehouden. Het is zonder twijfel zo dat onderwijs, huisvesting en werk heel belangrijke tools zijn om een aantal maatschappelijke problemen aan te pakken. Als nu blijkt dat bijvoorbeeld in onderwijs of bij tewerkstelling nog altijd elementen van allochtone oorsprong meespelen in een aantal probleemsituaties, of dat ze die situaties mee bepalen, dan mogen we er evenmin vanuit een ideologisch perspectief blind voor zijn.

Ik zou hier dus willen pleiten voor pragmatisme. Als er problemen worden vastgesteld op het terrein, mogen we er niet bang voor zijn om ze zo te benoemen. Als er een samenhang is met een allochtone achtergrond, dan moeten we die durven te bespreken en aanpakken. We mogen niet zeggen dat het er niets meer mee te maken mag hebben, dat we er op een bepaald moment een streep onder trekken en dat dan het allochtone aspect uit het beeld verdwenen is. Het decreet zoals het nu in elkaar zit, lijkt goed, maar als er nog andere situaties zijn waarbij deze zaken meespelen, dan moeten we die aanpakken om tot een oplossing te komen. Ik ben bang dat als we een aantal zaken te voluntaristisch bekijken, we vaak het doel voorbij zullen schieten en dat we misschien wel kansen missen om tot een goede oplossing te komen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik kan me volledig vinden in wat mevrouw Zamouri heeft gezegd, het is een zaak van gelijke kansen, maar ook van wijzen op verantwoordelijkheden. Dat is belangrijk. Mevrouw Claes heeft ook een punt, er zijn problemen, dat zal ik niet ontkennen, maar die problemen zijn dan een zaak voor de gehele regering, voor een omvattend beleid. U zou dus moeten zeggen dat u alle minister zult uitnodigen, de ministers van Onderwijs, Werk, Cultuur, Gelijke Kansen, Ondernemen, Huisvesting, Welzijn en Armoede.

Het zijn problemen die moeten worden gedetecteerd. Als er een probleem is met talenkennis, dan is dat niet normaal in de derde generatie. Als er een probleem is met diploma's dat uitzonderlijk veel groter is dan bij de rest van de samenleving, dan moeten we daar iets aan doen. Maar het is niet de bedoeling van de decreetgever om hier iets aan te doen via het Integratiedecreet, het betreft omvattend beleid. Zijn er nog problemen, dan moeten we ze op die manier oppakken, daar ben ik het mee eens, maar – zoals mevrouw Zamouri zegt – niet zonder te wijzen op verantwoordelijkheden. De derde generatie krijgt kansen en moet die kansen ook krijgen. Waar ze niet gegeven worden, waar wij tekortschieten in ons beleid, daar moet uiteraard aan geremedieerd worden, maar we moeten dit regeringsbreed, op een omvattende manier op alle beleidsdomeinen aanpakken. Eigenlijk zou u niet één minister, maar de hele regering moeten uitnodigen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik ben het eigenlijk eens met iedereen die gesproken heeft. Uiteindelijk is het zo dat er geen of onvoldoende Nederlands gesproken wordt in die wijken, dat die jongeren onvoldoende Nederlands kennen als ze van de schoolbanken komen. Ze hebben het moeilijk om werk te vinden, en de samenlevingsvorm is er anders dan in andere wijken in onze gemeente. Dat ze kansen krijgen en die kansen zelf moeten grijpen, ook daar ben ik het mee eens. Maar de praktische situatie is dat een concentratiewijk een probleemwijk blijft. Wie in zo'n probleemwijk woont, heeft ook een integratieprobleem. Dat wilde ik vooral meegeven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gebruiksmogelijkheid van elders verworven competenties (EVC) bij aanwervingen en bevorderingen binnen de Vlaamse overheid
- 999 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, collega's, ik volg vooral de commissie Economie, Werk en Sociale Economie en zoals u weet is de rode draad in het beleid van minister Muyters de individuele benadering van de werkzoekende, maar legt hij ook eerder nadruk op de competenties dan op het diploma en dat uit zich ook in de maatregelen die hij neemt.

Minister, er is natuurlijk een belangrijk aspect, namelijk de tewerkstelling bij de overheid. Ik heb u daar begin vorig jaar al een vraag over gesteld. Het was een vraag over Jobpunt en de niet-ingevulde vacatures. U hebt toen bevestigd dat de erkenning en het valoriseren van elders verworven competenties (EVC's) nuttig zouden kunnen zijn in het verhogen van de invullingsgraad van de knelpuntberoepen. Mensen die het juiste diploma niet hebben, maar die een gelijkwaardige deskundigheid hebben door ervaringen in andere jobs, zouden ook een kans moeten krijgen om deel te nemen aan de selectieprocedures. Dus: minder diplomagericht en meer ervaringsgericht. Ik wil u vandaag vragen naar de stand van zaken.

U hebt toen ook gezegd dat er een aanpassing moet zijn van de federale wetgeving en van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) om het gebruik van de EVC's ook in het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid mogelijk te maken.

In juni 2011 gaf u mevrouw Fournier een antwoord op een vraag over hetzelfde onderwerp. Toen hebt u gezegd dat u in de laatste fase van de onderhandeling met de overheidsvakbonden zat. Er waren wel nog een aantal problemen. De vakbond drong vooral aan op waarborgen inzake objectiviteit, gelijke toegang tot de jobs en een gelijke beoordeling, waar men zich ook zou aanbieden. U zei in juni 2011: "Rekening houdend met de voorstellen van het overleg zal een nieuw ontwerpbesluit tot wijziging van het VPS worden uitgewerkt. Er wordt onderzocht of de VDAB de beoordeling van EVC op zich kan nemen. Ik moet dus, om tot een akkoord te komen, een instantie hebben die daarvoor in aanmerking komt en die daarvoor door de vakbonden aanvaard wordt. De vakbonden hebben gezegd dat hun zorg de gelijke toegang en gelijke beoordeling is. Ik kan hen daarin volgen en heb beloofd een voorstel uit te werken. We zitten daar nu in de laatste fase."

Ook in uw beleidsbrief die in het najaar besproken werd, hebt u herhaald verder te willen inzetten op het aanwerven op basis van competentie- en talentmanagement.

In de vergadering van de commissie Economie op 19 januari hadden we een discussie met de heer Fons Leroy van de VDAB. Hij zei over het personeelsbeleid en het tenderbeleid dat de VDAB wil voeren dat: "er vandaag kaders zijn die niet toelaten dat we competentiegericht

kunnen werven en bevorderen. De EVC-procedure kan niet worden geïmplementeerd zolang het kader dat niet toelaat. We willen kunnen werven op basis van competenties, niet alleen van diploma's."

Minister, vandaar mijn vragen. Welke initiatieven hebt u sinds de commissievergadering van juni 2011, toen mevrouw Fournier haar vraag stelde, genomen om tot een akkoord te komen?

U zei toen dat dit dossier in de laatste fase zat. Indien er geen oplossing is, wat is dan de reden daarvoor en wat zijn de knelpunten die zich in dit dossier manifesteren?

Welke initiatieven zult u op korte termijn nemen om een doorbraak in dit dossier te bereiken?

Hebt u hiervoor een timing?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Laurys, ik dank u voor deze vraag. U hebt een paar keer gezegd dat ik vroeger heb gezegd in een laatste fase te zitten. Dat was niet de laatste fase van de regeling, maar wel de laatste fase van de besprekingen met de VDAB om tot een voorstel te komen dat hopelijk zou leiden tot een akkoord met de vakbonden. Daar zitten we nu – denk ik – dichtbij. Ik geef u de stand van zaken.

Zoals u weet, ben ik al lang voorstander van de mogelijkheid tot aanwerven op basis van elders verworven competenties. Ik heb dit ook opgenomen in mijn beleidsnota. U weet dat we afhankelijk waren van een wijziging van het Algemene Principes Koninklijk Besluit (APKB). Vlaanderen kan op zich niet tot een dergelijke regelgeving overgaan als het APKB niet wordt aangepast. De Federale Regering verleende op 13 juni 2010 haar goedkeuring aan een wijziging van een artikel van het APKB dat het aanwerven op basis van competenties mogelijk maakt.

Ik had voordien al een voorstel voorgelegd aan de Vlaamse Regering tot wijziging van ons statuut, het Vlaams Personeelsstatuut (VPS). Het betrof een wijziging die niet in werking kon treden zolang er geen wijziging van het APKB was. De Vlaamse Regering heeft mijn voorstel principieel goedgekeurd op 2 april 2010.

U weet dat we daarna in onderhandelingen moeten treden met de vakbonden en dat is gebeurd in Sectorcomité XVIII. De vakorganisaties hadden een aantal bezwaren. Ik geef ze u kort weer. In mijn ontwerpbesluit was het de selector die werd aangeduid als orgaan dat het getuigschrift uitreikt of erkent. De vakorganisaties hebben gezegd dat er daardoor geen garanties waren dat alles op een gelijke manier zou verlopen omdat er diverse selectoren zijn bij de Vlaamse overheid.

Er was ook discussie over de geldigheidsduur. In het ontwerpbesluit stond dat de selector de geldigheidsduur in het getuigschrift zou bepalen. De vakorganisaties vroegen dat het besluit zelf de geldigheidsduur van het getuigschrift zou bepalen.

De vakorganisaties vrezen willekeur en ongelijke behandeling omdat er geen gelijke garanties zijn voor het toepassen. De selector is een aparte selector. Men vroeg een soort onafhankelijke monitoring, een onafhankelijke evaluatie van de procedures en de kwaliteitsborging.

De vakorganisaties wensen een eerder beperkte toepassing door enkel ervaringsbewijzen te aanvaarden als bewijs van competenties verworven buiten het diploma. Op dit laatste punt blijven we van mening verschillen. Ik vind dat dit moet kunnen gelden voor alle soorten functies, zelfs voor n-functies. We hebben trouwens een concrete casus gehad van iemand die uitstekend in aanmerking kwam voor een bepaalde n-functie, maar die niet beschikt over een bepaald diploma. Ik vind dat we daar breed in moeten kunnen gaan, in de privésector doet men dat ook. Als iemand de beste kwaliteiten heeft, telt niet zozeer het diploma, wel het aantonen van de competenties.

We zijn verder gegaan in het zoeken naar een akkoord. Ik had dus een ontwerpbesluit voorgelegd aan de regering. We zijn dan overeengekomen met de vakbonden dat dit

onderdeel uit het wijzigingsbesluit van het VPS dat toen voorlag, zou worden gehaald. Zo hadden we de kans om tot een akkoord te komen. Dat valt te verkiezen boven het eenzijdig doordrukken van het besluit, iets wat we hadden kunnen doen. De vakbonden hadden naar mijn aanvoelen een paar terechte punten waar we overleg over gepleegd hebben.

Ik heb op 10 januari 2011 een ad-hocoverleg met de vakorganisaties georganiseerd om de verschillende standpunten op elkaar te kunnen afstemmen. Daaruit bleek dat een mogelijke oplossing erin zou kunnen bestaan dat de VDAB de competenties verworven buiten diploma zou beoordelen. Dat is uiteindelijk ook gebeurd. Het departement Bestuurszaken en de VDAB hebben een nieuwe regeling uitgewerkt, waarbij maximaal rekening wordt gehouden met de bekommernissen van de vakbonden.

Belangrijk daarbij is dat er geen vooraf bepaalde limitatieve lijst van functies is waarvoor kandidaten met competenties buiten diploma in aanmerking komen. Met andere woorden: in onze regeling kan de werkwijze worden toegepast bij elke vacature, ongeacht het niveau. In die zin verschillen we grondig met de regeling die op federaal niveau wordt uitgewerkt. In de federale regeling kan de minister van Ambtenarenzaken uitzonderlijk toestaan dat selectieprocedures bij de federale overheid opengesteld worden voor kandidaten die houder zijn van een “getuigschrift van generieke competenties verworven buiten diploma”, de zogenaamde instapkaart.

Op dit ogenblik is op federaal niveau alleen een regeling getroffen voor de gevangenis-bewaarders. Er zal ook een pilootproject lopen met betrekking tot IT-jobs op masterniveau.

Die instapkaart kan alleen behaald worden als er een vacature is en als het selectiereglement kandidaten met een instapkaart toelaat tot de procedure. De instapkaart heeft een geldigheidsduur van vijf jaar.

Wat is nu de stand van zaken bij de Vlaamse overheid? Op 10 juni 2011 bezorgde de VDAB mij een concreet voorstel met een plan van aanpak, met de volgende grote lijnen. Het aanvaarden van competenties buiten diploma kan bij de Vlaamse overheid bij elke vacature, contractueel en statutair, ongeacht het niveau, dus ook bijvoorbeeld het topkader, maar uiteraard niet voor gereglementeerde beroepen, zoals arts, verpleegster of landmeter. Dat zijn wettelijk beschermde beroepen die enkel mogen worden uitgeoefend door de titularissen van een welbepaald diploma.

In eerste instantie kunnen enkel in volgende drie gevallen kandidaten met competenties verworven buiten diploma worden toegelaten tot de selectieprocedure. Eén: voor het aantrekken van kandidaten met relevante praktijkervaring zonder het gevraagde diploma. Twee: indien er onvoldoende instroom is, dus bij knelpuntfuncties. Drie: voor het aantrekken van kansengroepen. Ik benadruk dat die voorwaarden niet cumulatief zijn. Het volstaat dat aan een van de voorwaarden is voldaan.

Indien kandidaten met competenties verworven buiten diploma worden toegelaten tot de selectieprocedure, zullen die kandidaten hun competenties – relevante kennis, vaardigheden en attitudes – moeten staven aan de hand van bewijsmateriaal dat ze aanbieden in een portfolio, waarna onafhankelijke beoordelaars, aangeduid door de VDAB, de competenties vaststellen. Elk bewijs van competenties verworven buiten diploma blijft toegestaan. Er is geen beperking inzake ervaringsbewijsstukken.

Onder bewijsstukken wordt begrepen, niet limitatief: niet enkel leer- en ervaringsbewijzen, maar ook bewijsmateriaal van vroegere werkgevers, materiaal door de kandidaat zelf bij elkaar gebracht, een buitenlands diploma zonder niveaugelijkwaardigheidsverklaring, een binnenlands diploma behaald in een andere taal dan het Nederlands enzovoort.

Alle kandidaten, met of zonder het gevraagde diploma, ervaringsbewijs of getuigschrift, vullen het standaardportfolio in. De VDAB neemt de rol van regisseur op in het hele beoordelingstraject van de portfolio’s. Het is de VDAB die het getuigschrift uitreikt, niet de

selector. Hierdoor zal de uitreiking van het getuigschrift voor alle kandidaten gelijk verlopen, door een orgaan dat zelf geen selector is. De VDAB ondersteunt de vacatureverstrekkende entiteit bij het opmaken van een competentiegerichte functiebeschrijving en vacature, maakt een standaardportfolio op, selecteert per vacature twee onafhankelijke beoordelaars, vakspecialisten van zowel binnen als buiten de Vlaamse overheid, houdt het beoordelingsdossier bij enzovoort. Kortom: de VDAB werkt aan een standaardprocedure die toelaat om daar generiek mee om te gaan.

De VDAB ondersteunt ook de kandidaten bij het invullen van het standaardportfolio, brengt de beoordeelde kandidaten op de hoogte van hun beoordeling en voorziet in feedback of een loopbaangesprek, reikt een getuigschrift uit aan de positief beoordeelde kandidaten enzovoort. De VDAB zal bovendien een tevredenheidsmeting uitvoeren en onderzoekt ook de klachten.

De beoordelaars beoordelen de portfolio's aan de hand van een standaard beoordelings-formulier. De portfolio's waarover de beoordelaars verschillend concluderen, worden aan een derde beoordelaar voorgelegd. Iedere geselecteerde beoordelaar dient zich te houden aan de deontologische code, opgesteld door de VDAB. Een beoordelaar kan bijvoorbeeld niet geleverd worden door de vacatureverstrekkende overheid of entiteit, mag geen aanverwanten of dichte collega's beoordelen enzovoort. Er is dus een waarborg voor objectiviteit.

Het getuigschrift is een document waarin de VDAB verklaart dat uit het portfolio van een kandidaat blijkt dat zij of hij een relevant profiel heeft voor een bepaalde functie. De VDAB erkent dat de kandidaat beschikt over de in het portfolio voor de functie gevraagde competenties. Dat getuigschrift geeft de kandidaat dan toegang tot de selectieprocedure voor die functie.

Het getuigschrift vermeldt de functie waarvoor het geldt, welke competenties op welk niveau werden beoordeeld, de ingangsdatum van het getuigschrift en dat het getuigschrift zeven jaar geldig is voor eenzelfde functie binnen de diensten van de Vlaamse overheid. De geldigheidsduur leggen we vast in het VPS, zoals gevraagd door de vakbonden, en is voor alle kandidaten duidelijk en gelijk.

Alle kandidaten met het gevraagde diploma, ervaringsbewijs of getuigschrift mogen deelnemen aan de selectieprocedure, als zij voldoen aan alle voorwaarden in het VPS en het selectiereglement. Hun portfolio wordt niet beoordeeld om toegang te krijgen tot de selectieprocedure en zij ontvangen geen getuigschrift.

Op 6 juli 2011 werd het voorstel informeel afgetoetst met de vakbonden en gaf de administrateur-generaal van de VDAB, Fons Leroy, een mondelinge toelichting bij het voorstel. De vakbonden hadden tijdens die vergadering enkele opmerkingen, maar vonden het grosso modo een goed voorstel. Op 16 september 2011 had er vervolgens een vergadering van de technische werkgroep plaats op mijn kabinet, waarbij een antwoord werd gegeven op de vraag van de vakbonden om een aantal begrippen in de nota van de VDAB te verduidelijken en ook duidelijkheid te verschaffen bij de verdere betrokkenheid van de vakbonden in de procedure. De vakbonden deelden mee dat ze akkoord konden gaan met de door de VDAB voorgestelde werkwijze en drukten hun waardering uit voor het feit dat we maximaal hebben getracht de procedure te objectiveren. Het gevaar voor willekeur was namelijk een van hun grootste bekommernissen.

In het najaar van 2011 heeft het departement Bestuurszaken volgende teksten uitgewerkt: de nota voor de Vlaamse Regering, waarin de nota van de VDAB is verwerkt en die ook rekening houdt met de afspraken die werden gemaakt tijdens het overleg van 10 januari 2011 met de vakbonden, een nieuw ontwerpbesluit tot wijziging van het VPS en de toelichting hierbij, en een omzendbrief met nadere modaliteiten. Op 16 januari 2012 had er op mijn kabinet een vergadering plaats met vertegenwoordigers van het departement Bestuurszaken, de VDAB en Jobpunt Vlaanderen. Doel van die vergadering was een bespreking van de

teksten en van de werkwijze van de VDAB en de afstemming tussen Jobpunt – de selector – en de VDAB, als regisseur inzake EVC.

De VDAB legt momenteel de laatste hand aan de volgende teksten: een standaard portfolio, een standaard beoordelingsformulier, een document met een overzicht van de doorlooptijd van de verschillende procedurestappen en een deontologische code. Op het Strategisch Overlegorgaan Personeel en Organisatieontwikkeling (SOPO) van vandaag, 14 februari 2012, worden het nieuwe ontwerpbesluit tot wijziging van het VPS en de toelichting hierbij, alsook de omzendbrief en een nota inclusief een voorstel van facturatie aan de entiteiten vanwege de VDAB, besproken met de personeelsdiensten.

Tijdens de vergadering van het Sectorcomité XVIII van 23 januari 2012 werd met de vakorganisaties afgesproken dat er een nieuw informeel overleg zal worden gehouden op maandag 27 februari 2012. Na dat informele overleg hebben we alles doorlopen wat we moeten doorlopen. Vervolgens zal ik daarmee naar de ministerraad gaan. Nadien moet er dan nog een hele procedure doorlopen worden. Ik neem aan dat we dat iets sneller zullen kunnen doen dan in normale tijden. Een wijziging van het VPS vergt in de regel negen maanden tijd. Ik zal geen nieuw advies van de Inspectie Financiën of een nieuw begrotingsakkoord moeten vragen, aangezien ik dat de eerste keer gevraagd heb, weliswaar op andere teksten.

Ik hoop ook dat de onderhandelingen met de vakbonden in het Sectorcomité XVIII, die na onze formele beslissingen moeten komen, vlot lopen, gelet op de heel lange weg van overleg die we hebben afgelegd. Ik mik op een definitieve goedkeuring van het ontwerpbesluit tot wijziging van het VPS in de loop van dit najaar. Mocht het heel snel gaan, zal het misschien iets vroeger zijn, maar ik vrees dat dat heel nipt wordt.

Sinds mijn eerste besluit, op 2 april 2010, is er heel wat water naar de zee gevloeid. Het was een moeilijke oefening. Je moet creatief zijn, nieuwe oplossingen zoeken. Ik hoop dat we er nu uit zijn en dat we snel de formele afhandeling zullen kunnen aanpakken.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik stel vast dat het dossier wel degelijk vooruitgaat en dat er zicht is op het einde van de tunnel. Ik weet wel dat vakbonden niet altijd gemakkelijk te overtuigen zijn. Er zijn in dezen ook spanningen tussen de professionele sector en de interprofessionele sector, die in dit geval misschien iets meegaander is. Uiteraard heeft hij bij de onderhandelingen niet het laatste woord, maar hij heeft meestal een meer algemene visie op die zaken.

Ik begrijp ook de achterdocht. Diploma's mag men niet zomaar wegcijferen. Het is ook een blijk van competentie. Het is het bewijs dat iemand ten minste al een studie heeft kunnen afronden en het doorzettingsvermogen heeft gehad om het diploma te halen. Men kan niet zeggen dat het eigenlijk geen waarde heeft.

Wij gaan met de commissie volgende maand trouwens een bezoek brengen aan de VDAB. Daarbij zal ook gevraagd worden naar de stand van zaken van Competent en dat soort zaken. Dit zal daar uiteraard ook in vervat zitten.

Ik heb nog één bedenking. Bij de EVC's die gekoppeld zijn aan één beroep, stellen we dikwijls vast dat dat geen beschermde beroepen zijn. Op dit ogenblik is het attest ook niet altijd een meerwaarde. Dat zal mijns inziens pas gebeuren als men de EVC's kan verwerken in een kwalificatiestructuur, waarbij men mensen kan inschalen in een bepaald niveau, om hen dan ook toe te laten tot een aantal examens, ook tot wervingsexamens, die dan niet tot een bepaald beroep leiden, maar wel tot een ingang in bepaalde sectoren.

Ik ben in elk geval blij dat het dossier naar de eindmeet gaat. Ik kan u verzekeren dat we het zowel in de commissie Werk als hier met aandacht zullen blijven volgen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het heeft inderdaad een tijd geduurd, mijnheer Laurys, maar ik verkoos in dezen een akkoord met de vakbonden, liever dan de regeling door te duwen. Ik vond bovendien dat de vakbonden een punt hadden – meerdere zelfs, bijvoorbeeld wanneer ze het hadden over de bewaking van de kwaliteit en de gelijkheid. Dat is ook hun taak. Ik ga wel breder dan zij aanvankelijk gewild hebben, maar goed, dat is een politieke keuze. Behalve voor de gereglementeerde beroepen, denk ik dat we het moeten openstellen voor iedereen, mits er een objectieve selector is. Dat is dan de VDAB, die daar voldoende kennis en ervaring in heeft. De monitoring van de VDAB zal ervoor zorgen dat de beoordelaars mensen zijn die dat met kennis van zaken kunnen doen.

De partners – de vakbonden zijn ook partner – dringen terecht geweldig aan. Dat is een beetje een spanningsveld. Maar in principe raken we erdoor.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de rondetafel 'Innoverend ondernemen in toerisme'
- 1060 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, ik heb even getwijfeld of ik deze vraag om uitleg aan de minister van Innovatie of de minister van Toerisme moest stellen. Het lijkt me logischer dat ik ze aan u stel, omdat de hoofdbrok bij Toerisme ligt, maar het gaat dus over innoverend toerisme.

Zoals in de beleidsbrief Toerisme 2011-2012 aangekondigd, vond op 12 december 2011 de rondetafel 'Innoverend ondernemen in toerisme' plaats. Zo'n 250 mensen uit de toeristische sector kwamen bijeen om na te denken over innovatie in toerisme, nieuwe ideeën aan te reiken en de drang naar innovatie in de toeristische sector te stimuleren. Het is altijd goed om vooruit te denken en met vernieuwende ideeën voor de dag te komen. Ook om de zintuigen van potentiële klanten te prikkelen, is het goed om vernieuwend te werken.

Tijdens de rondetafel kwamen heel wat nieuwe ideeën naar boven, zoals de resultaten van marktonderzoek rond het op maat aanbieden voor de kleinere ondernemers, de mogelijkheid voor kleine ondernemers om voor een korte periode marketingondersteuning in te schakelen, betere bekendmaking van de instrumenten voor innovatie bij de ondernemers, ondernemers zouden de informatie uit databanken via apps gemakkelijker moeten kunnen raadplegen enzovoort.

Minister, hoe evalueert u de rondetafel? Welk gevolg wordt aan de conclusies gegeven? Wat is de stand van zaken met betrekking tot innoverend toerisme in Vlaanderen? Komt er een vervolg op de rondetafel?

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, minister, collega's, in de beleidsbrief Toerisme 2011-2012 was aangegeven dat er een rondetafel 'innoverend ondernemen en toerisme' zou plaatsvinden, en dat is eind vorig jaar gebeurd. Dat is heel positief, want uiteindelijk is toerisme een belangrijk economisch gegeven. De heer Verstrepen merkt terecht op dat we moeten vooruitdenken. Ik kan me volledig aansluiten bij zijn vraag.

Minister, meer concreet wil ik graag het volgende weten. Welke resultaten zijn al bekend van de rondetafel van eind vorig jaar? Zijn er reeds resultaten die geïmplementeerd zouden kunnen worden, los van het feit dat er in een later stadium een vervolg moet komen op de

rondetafel? Zijn er nu al punten waarvan u denkt dat ze onmiddellijk kunnen worden meegenomen in het belang van het toerisme?

Kunt u aangeven welk tijdspad u hebt om die resultaten – ik weet niet of ze al volledig verwerkt zijn – te implementeren in 2012? Ook dat was aangegeven in de beleidsbrief van 2012.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik heb absoluut geen probleem met deze vraag, want hoe meer vragen in deze commissie worden gesteld over toerisme, hoe liever ik het heb, maar ik meen dat deze vraag ook perfect gepast zou hebben in de bespreking die we vorige week hebben gehouden over het Toerismepact 2020.

Ik heb het nog eens nagelezen en ik denk dat een stuk van uw antwoord daar ook in zal zitten. Als ik kijk naar de krachtlijnen, zie ik dat onder punt 4 ‘professionaliseren en innoveren’ al een stuk van het antwoord zit. Het zit ook bij de operationele doelstellingen, puntje 1 ‘verzamelen en ontsluiten van kennis, inzichten en kerncijfers om de bedrijfs- en beleidsvoering te funderen’, puntje 3 ‘werken aan een gunstig ondernemingsklimaat’, puntje 4 ‘investeren in de opbouw van een kwaliteitsvol, gedifferentieerd en innovatief toeristisch aanbod op maat van de wensen van de consument’. Ik wil hiermee maar zeggen dat deze vraag ook vorige week perfect kon worden gesteld, maar ik heb er geen probleem mee dat er vandaag nogmaals op wordt geantwoord.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Voorzitter, minister, ik denk inderdaad dat innovatie en toerisme heel belangrijk zijn, maar ook dat toerisme met specifieke problemen kampt, veelal wegens de kleinschaligheid van de toeristische sector. Innovatie is daardoor vaak klantgedreven en loopt het risico om de feiten wat achterna te hollen. Of komt het door druk van buitenaf?

Ik heb ondertussen het verslag van de rondetafel gelezen dat twee weken geleden in een mededeling van de Vlaamse Regering zat. Ik heb op basis van dat verslag drie aanvullende vragen.

Ik heb de indruk dat er een discrepantie bestaat tussen de zes gedetecteerde uitdagingen voor innovatie in de toeristische sector enerzijds en de zeven aanbevelingen op het einde van het rapport anderzijds. Ik vind in de aanbevelingen immers weinig of niets terug over hoe men denkt te werken aan het verhogen van de innovatiecapaciteit door attitudeverandering. Dat werd nochtans als eerste probleem gedetecteerd.

Ik merk dat zeker in kleinere gemeenten en regio’s lokale overheden een belangrijke rol te vervullen hebben in het vernieuwen van het toeristische aanbod, maar ik merk evenzeer dat er heel wat lokale besturen zijn die op dat vlak wat in gebreke blijven. Ik had graag geweten of u op dat vlak een aantal bijkomende stappen zou kunnen zetten om de lokale besturen echt op hun verantwoordelijkheid inzake productinnovatie en dergelijke te wijzen.

Het rapport meldt dat eind februari een eerste reeks projecten aan de stuurgroep zal worden voorgesteld. Het is me niet helemaal duidelijk met welke budgetten het vervolgtraject, zoals het beschreven staat in het rapport, zal worden geïnitieerd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, dames en heren, we mogen mijns inziens concluderen dat de rondetafel een succes was. Er waren 272 deelnemers, dat is een grote opkomst. Het waren mensen uit de publieke sector en uit de privésector, ondernemers en beleidsmensen. De rondetafel was opgevat als innovatie in actie. Er was een heel actieve participatie van de deelnemers. Een vernieuwend concept, een vernieuwende methode, leidde ertoe dat iedereen actief betrokken werd en er was ook veel aandacht voor de praktijk.

Een van de doelstellingen was om innovatie en toerisme onder de aandacht van de sector te brengen en om de sector bewust te maken van het belang van innoverend ondernemen. Het was inderdaad heel praktisch, bepaalde ondernemers kwamen vertellen hoe zij zaken aangepakt hebben. We wezen er ook op dat het vaak gaat om stap voor stap innovaties. Het is niet zo dat alles in één keer verandert, zeker niet in een sector die bestaat uit tal van heel kleine ondernemers. Er werden ook nieuwe technieken bij betrokken, de sociale media werden ingeschakeld om toe te laten kennis te nemen van nieuwe toeristische toepassingen en mogelijkheden.

De sector heeft de aanpak gewaardeerd. Er werd na afloop een tevredenheidsenquête gehouden en 160 van de 272 deelnemers, of 59 procent, heeft de vragenlijst, die per e-mail was gestuurd, ingevuld. De gemiddelde score is 7,6 op 10. Bijna 9 op 10 deelnemers of 88 procent zou waarschijnlijk, 30 procent, of zeker, 58 procent, opnieuw deelnemen aan een volgende editie. Bijna 9 op 10 deelnemers of 87 procent wil misschien, 45 procent, of zeker, 42 procent, actief meewerken aan een eventuele volgende editie.

De deelnemers hebben de workshops gewaardeerd waarin ze concreet aan de slag gingen. De workshops ‘toerisme in 2034’, ‘toeristlab’ en ‘het hotel van de toekomst’ evalueerden de meeste deelnemers als erg positief.

Er waren ook voorstellen tot verbetering. De belangrijkste verbeterpunten waren enerzijds van logistieke aard, ze betreffen de wifiverbinding, de akoestiek en maximum één discussiegroep per lokaal, en anderzijds van communicatieve aard met de suggestie om de inhoud van de workshops nog beter op voorhand te communiceren zodat een betere afstemming op de dag zelf mogelijk is. Deelnemers hadden ook liever vooraf geweten in welke workshops zij zouden terechtkomen. Tot slot hebben velen het concept van de innovatiecarrousel wel als positief ervaren, maar was volgens hen in de uitwerking nog verbetering mogelijk.

Als er in de toekomst een eventuele volgende editie zou plaatsvinden, zouden de deelnemers graag nog meer aandacht hebben voor concrete projecten waaraan ze kunnen participeren tijdens en na de dag, creatieve workshops met concrete, gestructureerde en toekomstgerichte output, concrete innovaties en ‘best practices’ van ondernemers uit binnen- en buitenland, aan de slag gaan met de conclusies van de ViA-rondetafel (Vlaanderen in Actie) en werken naar realisaties.

Positief is ook de aandacht die de rondetafel, en dus ook het innoverend ondernemen, heeft gekregen. Op 12 december 2011 wijdde VTM een item aan de rondetafel in ‘Het Nieuws’. Daarnaast zijn er verslagen verschenen op verschillende blogs. In aanloop naar, tijdens en na de rondetafel is er druk getwitterd en er verschenen drie publireportages in De Standaard, DS Weekblad en Metro.

Er werd ook gevraagd welk gevolg werd gegeven aan de conclusies. Een van de conclusies was dat er behoefte was aan informatie op maat van de ondernemers en de toeristen. De overheid zou kennis en informatie zo bruikbaar mogelijk ter beschikking kunnen stellen. Een recent voorbeeld daarvan is het gratis digitaal vrijgeven van de provinciale fietsnetwerken als open data. Ze worden heel druk gebruikt door webontwikkelaars voor fietsknooppunten, routes en dergelijk meer.

Toerisme Vlaanderen zal in 2012 alvast drie projecten opstarten die rechtstreeks voortvloeien uit de ViA-rondetafel waarvoor het projectleiders en werkgroepen aanduidt en een budget ter beschikking stelt. Het eerste is toeristlab met oplevering van een inspiratieboek tegen eind mei 2012. Er is een experimenteerplaats, een ontwerplab, opgestart. Het is een ruimte die zowel fysiek als virtueel is en die de kruisbestuiving tussen diverse sectoren mogelijk maakt. Dit traject startte in november 2011 en zal lopen tot mei 2012 als het inspiratieboek verschijnt. Het hoofddoel is het ontwikkelen en het ontwerpen van concepten, producten en ideeën over toerisme voor de toekomst. Er bestaat een online platform waar ideeën vertoond

worden en deelnemers ideeën kunnen geven. Met dat online platform hoopt men werkelijk tot interactie te kunnen overgaan, nieuwe ideeën te krijgen, uitwisseling te krijgen, toevoegingen te krijgen enzovoort.

Het tweede is 'toerisme in 2034'. Waar het jaar 2034 vandaan komt, weet ik niet, maar het is een project over hoe toerisme er over pakweg twintig jaar zou kunnen uitzien. Het is een werktitel. In 2012-2013 zullen deelnemers van de rondetafel en ook anderen daarvoor samen een planningscyclus doorlopen.

Het derde is 'Vlaanderen door andere ogen'. Het betreft het uitbouwen van een methode om te onderzoeken hoe buitenlanders naar Vlaanderen kijken, met welke ogen ze naar de bestemming Vlaanderen kijken. Dat gebeurt bijvoorbeeld aan de hand van beeldmateriaal en foto's die buitenlandse toeristen hebben genomen en hoe ze ermee omgaan, bijvoorbeeld bij het posten op de sociale media. Daar bestaan al onderzoekinstrumenten voor in het buitenland. Het is een heel creatieve aanpak van Toerisme Vlaanderen. Men zal aan de hand van sociale media en andere publicaties bekijken wat buitenlanders die hier zijn geweest, gepost hebben, wat zij belangrijk vonden, wat zij meegenomen hebben. Er bestaan instrumenten voor, we moeten er dus geen dure onderzoekskosten voor laten doen, laat staan ontwikkelingskosten. Het is de bedoeling dat Toerisme Vlaanderen de bestaande instrumenten daarvoor zal gebruiken.

Toerisme Vlaanderen neemt een aantal ideeën op in zijn reguliere werking, zoals open data, lerende netwerken enzovoort. Het onderzoekt ook of het een coördinatiepunt voor stages in toerisme kan opstarten. Dat lijkt me een mooi idee. Het is een sector die kampt met een tekort aan kandidaten voor vacatures. Er zijn heel wat knelpunten in de sector. Toerisme Vlaanderen zal daarvoor de actoren bijeenbrengen en de haalbaarheid bekijken. Het agentschap zal in 2012 ook een haalbaarheidsstudie uitvoeren over het concept 'Leeronderneming in toerisme'. De mosterd voor dit project werd gehaald bij het project Teaching School in Maastricht. Het kan blijkbaar ook op inspiratie rekenen in Vlaanderen.

Er is ook de stuurgroep van de ViA-rondetafel waarin ook Karel Van Eetvelt van UNIZO en Danny Van Assche van de Federatie Toeristische Industrie zetelen als vertegenwoordigers van de toeristische ondernemers. De stuurgroep zal bekijken welke organisaties nog andere projecten kunnen opnemen.

De andere ideeën die u vermeldt in uw vraag, mijnheer Verstreken, staan allemaal in de verslagen.

Voorzitter, ik neem aan dat de meeste commissieleden er kennis van hebben genomen via de mededeling aan de Vlaamse Regering. Ik weet niet of de 'Management Summary' daar ook bij zat, ik herinner me dat niet. Ik zal in elk geval het eindrapport en de 'Management Summary' aan de commissiesecretaris overhandigen zodat die ter beschikking kunnen worden gesteld van mensen die nog antwoord willen op bijkomende vragen die hen interesseren.

Er werd gevraagd of er een vervolg komt op de rondetafel. Een rondetafel wordt één keer georganiseerd in het kader van ViA. Het komt er nu op aan uitvoering te geven aan wat daar gebeurd is. Het is uiteraard de bedoeling om het effect te realiseren, de dynamiek levendig te houden en de aandacht voor innovatie te laten voortleven. Ik wil in elk geval dat het enthousiasme dat bestond in de sector, niet verloren gaat, dat we verder werken. Zoals gezegd, zullen we dat doen met bepaalde deelprojecten.

Er is ook een speciale website. Op www.toeristvanmorgen.be toont Toerisme Vlaanderen resultaten en zal het nog communiceren met deelnemers zodat het geen 'one shot' wordt, maar dat er werkelijk een continu proces opgezet wordt. Toerisme Vlaanderen zal in het kader van de actieve verspreiding van kennis in de toekomst, zeker nog kennisevenementen organiseren. Ze zullen het innoverend ondernemen in toerisme in het kader van bepaalde onderwerpen behandelen.

In samenwerking met Open Monumentendag onderzoekt Toerisme Vlaanderen de mogelijkheid om in 2013 een andere rondetafel te organiseren, niet in het licht van ViA, over innoverende vormen van toeristische erfgoedontsluiting. Het is een goede zaak dat daar zal worden gekeken naar de raakpunten tussen toerisme en erfgoed.

Mijnheer Vanlerberghe, wat de attitudeverandering bij ondernemers betreft, heb ik een paar voorbeelden gegeven van de zaken waar werk van wordt gemaakt zoals ‘toeristlab’ en ‘toerisme in 2034’.

Inzake de lokale besturen weet u dat ik Toerisme Vlaanderen wil uitbouwen tot een kenniscentrum dat ondersteuning biedt, dat het depot is van kennis met betrekking tot toerisme, data, aanpakken van alle belangrijke zaken, ook voor de lokale besturen.

Wat het budget betreft, heb ik u meegegeven wat er gebeurt binnen de budgetten van Toerisme Vlaanderen. Ik zal bekijken of uw vragen nog een breder antwoord verdienen en dat zal ik u dan eventueel schriftelijk bezorgen, want u zult van mij aannemen dat ik de vier bijkomende vragen die u hebt gesteld, nu niet exhaustief kan beantwoorden. Ik zal Toerisme Vlaanderen vragen om te bekijken of het daar dieper op kan ingaan.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: “Wordt vervolgd”, zou ik zeggen, ook al was het in het kader van ViA slechts eenmalig. Ik heb nu gehoord dat er zelfs een vervolg is tot 2034, maar dan zullen de meesten hier niet meer zitten, veronderstel ik. Bedankt voor het antwoord, we zullen het belang van innovatie in de toekomst nog wel eens aankaarten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■